

dalje Kscheszjanam k Troschtu, wot swojego Pschichoda. Pschetoz dokelž ton Sswjet te surrowe Zejchi a Schtrase, kotrež widzi, sazpjecž može, da budže wejje menje iwo Prjedowanja a Rohienja rodžici, hacž runje tolla ktemu ſkužicž budže, so nebudža ſo mož samowiež, a jih Swjedomnje budže čim czeſcho jich satamacž: A dokelž da woni nochzedža wjericž, dyž jim prjedowane budže, da budže ſnimi tak daloko pschindž, ſo budža je widžicž a ežucž dyrbecž, dyž ton Džen teho Ssuda nahle na nich paſne, kajž Krystus praji: Tedom budža widžicž Czlowiskeho Ssyna, pschindžo we Mroczeli, ſwulkej Mozu a Brasnoscji.

To budże tedom hinajka Psycha a Kraſnosz, hacž wschitkich Rejzorow a Kralow na Semi, kotrež ſo predy nadžijeli nebychu, ani wjerili, dy bydžische runje koždn Džen, bes Pschestacha, ſ Zejchami rohſyt pschetoz zyln Lofft budże tedom połny wuswolenych Jan- dżelow, a ſwiatych Czlowekow, kotsiz budža ſchudžom pschi tym Knesu we Mroczelach, či budža ſo jaſniſcho ſwie- cžicž, dyžli Sſkončko, a won ton Knes budże ſudžicž, a ſchizy Ssveczi ſnim, tych Satamannych, kotsiz budža delſach na Semi tym Čertom ſtačž a czepe- tacž, a ſo psched tym Woblecžom a Po- ladanjom teho Ssyna Božeho, kotre- hož neſtu poſnacž dhyli, ale jeho Sſlo- wo ſazpili, strožicž a czepetacž, a to wjecž- ne ſkaženje doſtacž, kajž Pawoł i Thes. I. Stawi praji. So pak ſchitko to tym Kscheszjanam, kotsiz taſkim Zejham wje-

rja, a na ton Pschichod teho Knesa Krystufa k Ssudej czakaju, ſo kich Troschtej a Sbožu stanje, praji Krystus njetko dalje, we druhim Thelu. Dyž ſo pak to wschitko budže ſapocžecž, da ladaſcje hohrje, a poſbencje ſwoje Łowy, tehodla ſo ſo wasche Wumozjenje pſchibližuje.

II. **T**o je jara lubosne Troschtowanje, ſotrymž Krystus ſwojich Kſcheszjanow, kotsiz hewak we Sswjeczi we- he a ſchelaku Zaſoſce a Stryknoscze, kte- mu teſch wejje Bojoſce ſtych Zejchow teho ſudneho Dnia, ſu wuſtali, lubos- nje troschtowacž, a jim te Zejchi wejje hinač wutožicž a wot nich ſroſemene chze mječ, dyli wone hewak wot Ma- turu wohnladaju: Pschetoz (kajž pra- jene je) ničto neje, kotremu wone ſu- rowiſche ſu, a wjaze Srudnoscze a Stryknoscze načinja, hacž tym fromnym Kſcheszjanam. Pschetoz hacž je runje wjerno, ſo Boh ſwojej Zyrki tajke Zejchi pokaze, a jej te Schtraffe widžicž a weptacž da, napredy tehodla, ſo by- chu psches nju k Potuci napominani byli, to je, ſo nebychu kajž druzh, jeho Mjew ſazpili. kDruhemu, ſo by wedži- fa, ſo na Semi, a we tem Žiwenju, koždn Čiaſ, pod Kſchikom a Zaſoſzju bydž dyrbi, ſo by teho Rječa Neſche- czel byta, a na jene druhe Žiwenje ſpe- minata a czakata, dzejž ſchitko Rječ a Stosz pschestanje, a we tajkej Zaſoſzi kſwojemu Sbožnikoj weſata, a psche Wumozjenje ſdychowata.

Alle